

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์

ผลการใช้การสอนแบบร่วมสมองที่มีต่อความสามารถในการ
แก้ปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีระดับความฉลาด
ทางอารมณ์ต่างกัน

ผู้เขียน

นางสาวอภิภา จัตุกุล

ปริญญา

ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (เทคโนโลยีทางการศึกษา)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

อาจารย์ ดร.สุกัญญา นิมานันท์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการใช้การสอนแบบร่วมสมองที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีระดับความฉลาดทางอารมณ์ต่างกัน กลุ่มเป้าหมายคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2546 โรงเรียนบ้านเก่าหลวง อำเภอเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 17 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แบบทดสอบความสามารถในการแก้ปัญหา 2) แบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ 3) แผนการสอนแบบร่วมสมอง วิชาวิทยาศาสตร์ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดย 1) หาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบความสามารถในการแก้ปัญหาหลังการสอนแบบร่วมสมองแต่ละหน่วยของนักเรียนแต่ละกลุ่มระดับความฉลาดทางอารมณ์ 2) เปรียบเทียบคะแนนพัฒนาการของความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนแต่ละกลุ่มระดับความฉลาดทางอารมณ์

ผลจากการวิจัยพบว่า

- นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความสามารถทางอารมณ์ที่ 3 ระดับ คือ กลุ่มที่มีระดับความสามารถทางอารมณ์สูง ปานกลาง และต่ำ มีพัฒนาการด้านความสามารถในการแก้ปัญหา โดยทุกกลุ่ม มีคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหา หลังการเรียนหน่วยการเรียนที่ 2 และ 3 เพิ่มขึ้น ตามลำดับ และมีค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของคะแนนความสามารถในการแก้ปัญหาลดลง

2. จากการเปรียบเทียบพัฒนาการด้านความสามารถในการแก้ปัญหาระหว่างนักเรียนแต่ละกลุ่มระดับความฉลาดทางอารมณ์ พบร่วมว่า นักเรียนกลุ่มที่มีระดับความฉลาดทางอารมณ์สูง มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการแก้ปัญหาหลังการเรียน หน่วยการเรียนที่ 2 เพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย และเพิ่มมากขึ้นหลังการเรียนหน่วยการเรียนที่ 3 นักเรียนกลุ่มที่มีระดับความฉลาดทางอารมณ์ปานกลางและต่ำ มีคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการแก้ปัญหาเพิ่มมากขึ้นหลังการเรียนหน่วยการเรียนที่ 2 และ 3 โดยนักเรียนกลุ่มที่มีระดับความฉลาดทางอารมณ์ต่ำ ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนหน่วยการเรียนที่ 1 ต่ำกว่านักเรียนกลุ่มที่มีระดับความฉลาดทางอารมณ์ปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ยหลังการเรียนหน่วยการเรียนที่ 2 และ 3 สูงกว่าคะแนนของนักเรียนกลุ่มที่มีระดับความฉลาดทางอารมณ์ปานกลาง

อิชสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

Thesis Title Effects of Using Brainstorming-Based Teaching on Problem Solving Ability of Prathom Suksa 6 Students with Different Emotional Quotient Levels

Author Miss Apika Jatukool

Degree Master of Education (Educational Technology)

Thesis Advisor
Lect.Dr. Sukanya Nimanandh

ABSTRACT

The purpose of this research was to study the effects of using brainstorming-based teaching on problem solving ability of Prathom Suksa 6 students with different emotional quotient levels. The subjects were 17 Prathom Suksa 6 students of Ban Kohluang School of the academic Year 2003, Doitao District, Chiang Mai Province. The instruments used in this research were 1) the emotional quotient test 2) the problem solving ability test 3) brainstorming-based teaching lesson plans of Prathom Suksa 6 science. The data were analyzed using mean, standard deviation, and coefficient of variance.

The results were as follows:

1. Prathom Suksa 6 students with different emotional quotient levels : high level group, medium level group, and low level group improved their problem solving ability : their emotional quotient test scores increased after finished unit 2 and 3 while coefficient of variance decreased.
2. The improvement of problem solving ability of students in the high emotional quotient levels slightly improved after finished unit 2 and improved more after finished unit 3. The ability of students in the medium and low level groups improved after finished both unit 2 and unit 3, which should be noted that the low level group's scores after finished unit 2 and 3 were higher than the scores of medium level group.